

## Apel la Conștiință

În ultimii ani a devenit tot mai vizibilă tensiunea în care ne mișcăm zilnic. Oamenii sunt mânioși cu și fără motiv. Fiecare aproape se consideră îndreptățit să își manifeste agresivitatea. Prin urmare, repetăm întrebarea: încotro se îndreaptă lumea noastră? Nu avem, oare, decât aceste două posibilități de a privi lumea și viața?

Dacă analizăm obiectiv perioada contemporană, este imposibil să evităm ideea de criză. Există multe lucruri nefuncționale, inutile, uitate sau pierdute, depășite sau uzate. În inima fiecărui om se face simțită o dorință intensă de schimbare, însă nu se știe prea bine ce anume trebuie schimbat și nici în ce direcție se vor deschide căile cele mai viabile.

Morala atemporală, sentimentul că suntem mai mult decât realitatea imediată s-a diluat în conștiințe, zace adormit în profunzimea inconștientului sau se ivește, din când în când, fără a se face bine auzit, în conștiința mulțimii dezorientate. Frumusețea, curajul, onestitatea, finețea bunului gust, delicatețea iubirii, spiritualitatea sunt ascuse, de parcă ar fi defecte rușinoase, în spatele modei pasagere, al ironiilor, grosolăniei și violenței. Este de ajuns o privire pentru a observa agresivitatea individuală și colectivă, intoleranța suverană, disprețul unora față de ceilalți și dorințe vindicative pe toate planurile.

Conviețuim greu unii cu ceilalți. Dar nu-i nimic nou sub soare, izbucnirile de furie, această nebunie vremelnică.

Nevoia duhovnicească înseamnă, între altele, să trăiești conștient de fiecare moment din viața ta și de orice mișcare din adâncurile sufletului; și mai cu seamă să trăiești atent la mișcarea continuă a harului.

Sa credem ca nu există, nicio rază de lumină?

Sigur că există, cu condiția să observăm și să analizăm evenimentele din jur și apoi să extragem învățăminte din toate. Va exista lumină atâta timp cât ne vom păstra capacitatea de a visa o lume nouă și mai bună și vom depune efortul de a transforma visul în realitate. Raza de lumină va fi prezentă câtă vreme vom citi paginile mereu vii și actuale ale Istoriei, învățând din ele că am depășit întotdeauna momentele triste și dificile ale vieții. Cel mai benefic

optimism se exprimă, astfel, drept voința și inteligența de a descoperi greșelile ce se repetă și de a le înlocui cu decizii corecte.

În sfera etică a Masoneriei Universale s-au aglomerat, de-a lungul mileniilor, diferite principii, virtuți, convingeri, vechi îndatoriri, concepții. De fiecare dată, când pătrundem în sanctuarul etic al Artei Regale, acești termeni ne întâmpină precum niște veritabili Șamani, sobri, plini de prestanță, animați de nobile intenții, dar robiți inexorabil curgerii timpului, care modifică, schimbă fața lumii, lăsându-ne -nu de puține ori - în urma unui pustiu spiritual. Arta Regală este o formă transcendentală și ezoterică de reflectare a realității, de cunoaștere și autocunoaștere și, pe cale de consecință, un mod specific de căutare a Adevărului. Iar Adevărul - în universul etic al Masoneriei - definește tocmai capacitatea Artei Regale de a furniza cunoștințe de un fel deosebit asupra vieții, asupra realității, redând omului vocația sa de ființă spirituală.

Masoneria există de peste 6000 ani, iar în tot acest timp, predecesorii, prin cunoștințele și experiența pe care le-au acumulat, ne-au transmis mai departe - noua urmașilor - calea pe care să pășim spre evoluție; la fel cum și noi, la rândul nostru, avem obligația de a lucra fără încetare pentru bunăstarea umanității și pentru a lăsa zestre generațiilor viitoare o lume mai bună.